

[Bundvad.]

nisterne længst muligt at blive i eget hjem. Der må stilles den nødvendige hjemmehjælp og hjemmepleje til rådighed, og der må ydes støtte til en sådan indretning af hjemmet, at det bliver beboeligt for ældre og gangbesværede. Det sidste er udvalget enig i, og man siger:

„Af de modtagne oplysninger synes det at fremgå, at sådan hjælp endnu ydes i beskeden udstrækning“.

Man opfordrer derpå ministeren til — for at bruge mine egne ord — at stramme kommunerne op til at gøre noget, for der er jo lovhjæmmel til at gøre en indsats her. Det er på dette felt, der må gøres en indsats, et virkeligt omsorgsarbejde, der formentlig må tage sit udgangspunkt i et opsøgende arbejde for at finde frem til dem, der sidder med store personlige vanskeligheder, og hjælpe dem til en tålelig tilværelse derhjemme, hvor de dog helst vil blive. Det er her, man skal tage fat, og vi tror ikke på, at man forbedrer de ældres vilkår ved at forringe deres økonomiske stilling.

Derfor vil vi ved tredje behandling stemme imod ophævelse af alderstillægget.

Clara Munck: Med hensyn til det lovforslag, der drejer sig om at ændre arbejdsgiverbidraget til invalideforsikringsfonden, vil den konservative folketingsgruppe ligeledes anbefale, at dette lovforslag ophøjes til lov.

Vedrørende lovforslaget om alderstillæg til folkepensionister er jeg enig med hr. Bundvad i de udtalelser, han kom med om, at det må være samfundets pligt i stærkest mulig udstrækning at sætte ind for, at vore ældre længst muligt dels kan blive i deres hjem, dels kan få den hjælp, de har brug for.

Derimod er socialdemokratiet og den konservative folketingsgruppe ikke enige om, hvorledes man bør sætte ind. Ved første behandling af dette lovforslag gav jeg udtryk for, at dette at give personer over 80 år et tillæg på 58 kr. om måneden ikke løser noget problem. Jeg understregede også, at den hjælp, der kan ydes i hjemmet, langt overstiger, hvad man kan få for sådan et lille beløb, og jeg henviste til, at vi jo har et rådighedsbeløb, hvorfra vi i vid udstrækning henter midler til hjælpen i eget hjem. Det udvalgsarbejde, vi har haft, har ikke

ændret mit syn på, hvorledes vi skal sætte ind med hjælpen. Til gengæld er det en overflødighed — som endda giver administrativt besvær — at vi, når pensionisten når en alder af 80 år, indfører et sådant tillæg, og derfor kan vi gå ind for, at det nu bliver ophævet.

Men vi er enige med hr. Bundvad i det, han fremhævede, og som hele udvalget også har fået understreget i betænkningen, at der er et stort behov for hjælp. Vi ved alle sammen, at det var ønskværdigt, om vi kunne skaffe langt flere hjemmehjælpere; vi har her en mangel på arbejdskraft, som vi også mærker i andre sociale servicefag. Og vi er helt enige i, at i den udstrækning, vi kan få hjælperne, skal vi også betale for den hjælp, der kan ydes vore ældre.

Derfor er vi som sagt glade for, at det er blevet understreget, at hjemmehjælpsordningerne er noget meget fornødent, og at vi fortsat skal sætte ind på deres udbygning.

Vi er også tilfredse med, at det i udvalgsbetænkningen er blevet understreget, at i den udstrækning pensionisterne selv skaffer sig hjælpen, hvor vi altså ikke kan fremskaffe de kommunalt ansatte hjemmehjælpere, må kommunerne være meget åbne over for at yde de midler, der er fornødne for, at den private hjælp kan blive betalt. Her henviser jeg igen til rådighedsbeløbet.

Endelig er vi enige i det, hr. Bundvad understregede, at når vi har en lov, der gør det muligt at hjælpe den enkelte pensionist til at få sit hjem indrettet mest hensigtsmæssigt, så er det selvfølgelig også meningen, at midlerne skal stilles til rådighed for pensionisterne. Også dette er blevet understreget.

Med de understregninger, der er foretaget i betænkningen, og med de tilsagn, vi har fra socialministeren om at gøre stærkt opmærksom på disse ting, kan vi anbefale den endelige vedtagelse, når vi når tredje behandling, af begge lovforslag.

Evan Jensen: Ved første behandling diskuterede vi begrundelsen for lovforslaget om bortfald af alderstillægget. Jeg fremhævede ved den lejlighed, at efter at man fra 1. april 1968 havde pålagt kommunerne at indføre hjemmehjælpsordningen, var begrundelsen for dette alderstillæg bortfaldet, og